

หนังสือเอเสเคียล

คำว่า “ข้าพเจ้าอยู่” และ “ข้าพเจ้าได้เห็น” ในข้อ 1 พิสูจน์ว่าเอเสเคียลเป็นผู้เขียนหนังสือเอเสเคียล เอเสเคียลเป็นทั้งปุโรหิตและผู้พยากรณ์ เอเสเคียล “อยู่ที่ริมแม่น้ำเคบาร์ในหมู่พวกเชลย” เขามีภรรยาแล้วและมีบ้านส่วนตัว ทั้งเอเสเคียลกับดาเนียลถูกกวาดไปเป็นเชลยในบาบิโลนในปีก่อน ค.ศ. 597 พร้อมกับกษัตริย์เยโฮยาคิน (2 พกษ 24:11-16; อสค 1:2) เพราะฉะนั้นเขาพยากรณ์ที่กรุงบาบิโลน เขาอยู่สมัยเดียวกันกับดาเนียลและเยเรมีย์ และเขาทำงานในรัชกาลของบาบิโลน เอเสเคียลพยากรณ์เกี่ยวกับพวกยูดาห์และพวกอิสราเอล (ภาคเหนือ) ด้วย พระเจ้าเรียกเอเสเคียลว่า “บุตรแห่งมนุษย์” เขาพยากรณ์เกี่ยวกับการที่อิสราเอลจะกลับไปอยู่ในคานาอันอีก เกี่ยวกับเวลาแห่งความทุกข์ลำบาก 7 ปี การสงครามที่หุบเขาอารมาเกด โดน การกลับใจเสียใหม่ของอิสราเอล และอาณาจักร 1000 ปีของพระเยซู

เป้าหมายแห่งการพยากรณ์ของเอเสเคียลคือให้หวนใจพวกยูดาห์ในตอนที่เขาเป็นเชลยในบาบิโลน และให้เขารู้แน่ใจว่าเขาจะกลับไปอยู่ที่คานาอันอีก เอเสเคียลได้พยากรณ์เป็นเวลา 21 ปี

1 การทรงเรียกเอเสเคียล (1-3, 33)

ก เอเสเคียลเห็นนิมิตของสิ่งที่มีชีวิตอยู่ (1:1-28) ต่อไปเอเสเคียลได้เห็นว่าสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นเป็น
โครง (10:15, 20)

1 หน้าของสิ่งที่มีชีวิตอยู่แต่ละตัว (1:6, 10; วว 4:6-8)

ก หน้าคนอยู่ด้านหน้า

ข หน้าสิงโตอยู่ด้านขวา

ค หน้าวัวอยู่ด้านซ้าย

ง หน้านกอินทรีอยู่ด้านหลัง

2 สิ่งที่มีชีวิตอยู่แต่ละตัวมีปีก 4 ปีก (1:6, 11)

ก ปีกสองปีกของแต่ละตัวคปีกของกันและกัน

ข อีกสองปีกคลุมกายของมัน

3 สิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นมีลักษณะเหมือนมนุษย์ (1:5) ฝ่าเท้าก็เหมือนฝ่าตีนลูกวัว และเป็น
ประกายอย่างทองสัมฤทธิ์ขัด (1:7)

4 มือของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นเป็นมือคน และอยู่ใต้ปีกทั้ง 4 ข้าง (1:8)

5 สิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นพุ่งไปพุ่งมาดั่งฟ้าแลบ (1:14)

6 สิ่งที่มีชีวิตอยู่แต่ละตัวอยู่ข้างวงล้ออันหนึ่งที่แวบวาบอย่างพลอยเจีว (1:15-16)
ขอบวงล้อนั้นมีนัยน์ตาเต็มอยู่รอบๆ ที่ 4 อัน (1:18)

ข เอเสเคียลได้ยินพระสุรเสียงของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ (2-3, 33)

1 เขาจะเป็นยามเฝ้าวังศัวานอิสราเอล (2:1-3; 3:17-21)

2 พระวิญญาณทรงนำเขาไป (3:12, 14)

3 เขาได้รับประทานหนังสือม้วนหนึ่ง (3:1-3)

4 เขาได้เห็นสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ (3:23)

5 สักระยะหนึ่ง เขาจะไม่สามารถประกาศเรื่องพระเจ้าได้ (3:26; 24:26-27; 33:22)

2 การทำลายกรุงเยรูซาเล็ม (4-24)

ทหารบาบิโลนได้ชนะกรุงเยรูซาเล็ม แยกออกเป็น 3 ครั้ง

ครั้งที่ 1. ปีก่อนค.ศ. 605 ดาเนียลกับผู้อื่น ๆ ซึ่งมีระดับสูงได้ถูกนำไปเป็นเชลยในกรุงบาบิโลน
(ดนล 1:3-4; 2 พศค 36:6-7)

ครั้งที่ 2. ปีก่อนค.ศ. 597 กษัตริย์เยโฮยาคิน กับเอเสเคียล กับอีกหลาย ๆ คนได้ถูกนำไปเป็นเชลยใน
กรุงบาบิโลน (2 พกษ 24:10-16)

ครั้งที่ 3. ปีก่อนค.ศ. 586 กษัตริย์เศเดคียาห์ ซึ่งเป็นกษัตริย์องค์สุดท้ายของอิสราเอล ได้ถูกนำไปเป็น
เชลยในกรุงบาบิโลน ทหารบาบิโลนได้ทำลายกำแพงของกรุงเยรูซาเล็ม และได้เผาพระวิหารและ
กรุงเยรูซาเล็ม (2 พกษ 25:1-7)

กิจการต่าง ๆ ซึ่งบันทึกไว้ในเอเสเคียล บทที่ 4-24 นี้ได้เกิดขึ้นในระหว่างการถูกนำไปเป็นเชลยครั้งที่ 2
และครั้งที่ 3 ดูเหมือนว่ามีพวกผู้พยากรณ์เท็จ ทั้งในกรุงเยรูซาเล็มและในกรุงบาบิโลน ที่ได้พยากรณ์ว่า
พระเจ้าจะไม่ทำลาย กรุงเยรูซาเล็ม ถึงแม้ว่ากรุงนั้นได้แพ้ทหารบาบิโลน 2 ครั้งแล้ว แต่เอเสเคียลรู้แน่ใจ
ว่ากรุงนั้นจะถูกทำลาย เพราะฉะนั้นเขาได้สอนประชาชนถึงเรื่องนี้ โดยใช้หมายสำคัญ คำเทศนา คำ
อุปมาและนิมิตต่างๆ

ก หมายสำคัญ 13 ข้อของเอเสเคียล

1 หมายสำคัญนี้แสดงว่าทหารบาบิโลนเป็นเหมือนกำแพงเหล็กซึ่งชนะไม่ได้ และแสดงว่า
ชาวอิสราเอลหนีพ้นจากมือทหารบาบิโลนไม่ได้ (4:1-3)

2 หมายสำคัญนี้แสดงถึงความบาปของอิสราเอล (อาณาจักรภาคเหนือ) 390 วันหมายถึง
390 ปี (4:4-5)

3 หมายสำคัญนี้แสดงถึงความบาปของยูดาห์ (อาณาจักรภาคใต้) 40 วันหมายถึง 40 ปี (4:6)

- 4 หมายสำคัญนี้แสดงถึงการกัณดารอาหารซึ่งจะเกิดขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม (4:9-17)
- 5 เอเสเคียล โคนีรีษะและคราของตนแล้วแบ่งมณนั้นเป็น 3 ส่วน (5:1-4)
- ก ส่วนหนึ่งเขาเผาเสีย
- ข ส่วนหนึ่งเขาฟันด้วยดาบ
- ค ส่วนหนึ่งเขาซัดให้กระจายไปด้วยลม
- หมายสำคัญนี้แสดงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นสำหรับยูดาห์และเยรูซาเล็ม
- ก พลเมืองส่วนหนึ่งจะตายด้วยไฟเผาเสีย
- ข พลเมืองส่วนหนึ่งจะตายด้วยดาบ
- ค พลเมืองส่วนหนึ่งจะถูกกระจัดกระจายไป
- 6 หมายสำคัญนี้แสดงว่าอิสราเอลควรจะฟังคำพยากรณ์ของเอเสเคียล (6:11)
- 7 หมายสำคัญนี้แสดงว่า (12:1-16)
- ก การที่เอาเข้าของนั้นไปแสดงถึงเวลาที่พวกเขาจะถูกกวาดไปเป็นเชลย (12:3-4)
- ข การที่เจาะที่กำแพงนั้นแสดงถึงเวลาที่พวกเขาจะหนีจากกรุงเยรูซาเล็ม (12:5)
- ค การคลุมหน้าเสียนั้นแสดงถึงเวลาที่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์จะสั่งให้ควักตาของ
 กษัตริย์เศเศคียาห์ให้บอดไปและนำเขาไปกรุงบาบิโลนให้เป็นเชลยที่นั่น
 (12:6; 2 พกษ 24:1-7)
- 8 เอเสเคียลกินขนมปังด้วยตัวสั้นและดื่มน้ำด้วยความสะทกสะท้านและด้วยความ
 ความระมัดระวัง (12:17-20)
- 9 เอเสเคียลถอนหายใจด้วยความระทมใจและความขมขื่นต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย
 (21:1-7)
- 10 เอเสเคียลร้องให้คร่ำครวญและตีโคนขาของตน (21:9-17)
- 11 หมายสำคัญนี้แสดงถึงเมือง 2 แห่ง (คือเยรูซาเล็มกับรับบาห์) ที่ได้กบฏต่อกษัตริย์บาบิโลนใน
 ปีก่อน ค.ศ. 593 (21:19-22)
- 12 หมายสำคัญนี้แสดงว่าแม้แต่คนร่ำรวยในกรุงเยรูซาเล็มก็就会被พิพากษาจากพระเจ้า
 (24:1-14)
- 13 หมายสำคัญนี้แสดงว่าพระเจ้าจะไม่โศกเศร้าเมื่อกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย (24:15-18)
 ขอสังเกตว่าภรรยาของเอเสเคียลได้เสียชีวิตในวันที่ทหารบาบิโลนตั้งต๋อู่กรุงเยรูซาเล็ม
 เป็นครั้งสุดท้าย (24:2)

ข คำเทศนาแห่งการพิพากษา 12 ข้อของเอเสเคียล

- 1 ถึงแม้ว่าพวกอิสราเอลได้ทำความบาปต่อพระเจ้าแล้ว พระองค์ไม่ได้พิพากษาเขาทันที (20:7-10, 14, 21-22)
- 2 พระเจ้าไม่มีความยินดีในการพิพากษาลงโทษพวกอิสราเอล แต่ขอให้เขากลับใจเสียใหม่ (18:31-32)
- 3 แต่พวกอิสราเอลไม่ยอมกลับใจ เพราะฉะนั้นถึงเวลาที่พระเจ้าจะต้องพิพากษาเขา (7:6, 12)
- 4 พวกอิสราเอลจะถูกพิพากษาเพราะเหตุความบาปของเขาเอง ไม่ใช่เพราะเหตุความบาปของบรรพบุรุษของเขา (18:1-4, 20)
- 5 ถึงแม้ว่าโนอาห์ ดาเนียล และ โยบอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม กรุงนั้นจะต้องถูกพิพากษา (14:14, 20)
- 6 ทหารอิสราเอลไม่สามารถช่วยป้องกันกรุงนั้นได้ (7:14)
- 7 เงินของอิสราเอลไม่สามารถช่วยกรุงนั้นได้ (7:19)
- 8 กรุงนั้นได้ประพาศิว่ประเวณี (16:15)
- 9 พระเจ้าจะนำนานาประเทศที่ชั่วให้มาอยู่ในกรุงนั้น (7:24)
- 10 เมืองและรูปเคารพต่าง ๆ ของอิสราเอลจะถูกทำลาย (6:4, 6)
- 11 การพิพากษาของพระเจ้าจะมี 4 ประการ (14:21)
 - ก คาบ
 - ข การกัณดารอาหาร
 - ค สัตว์ร้าย
 - ง โรคระบาด
- 12 แต่บางคนจะรอดตายเพื่อจะเป็นพยานถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้าและการที่พระเจ้าทรงเกลียดความบาป (6:8-10; 12:16; 14:22-23)

ค คำอุปมา 6 ข้อของเอเสเคียล

- 1 ต้นเถาองุ่นที่ไร้ผล (15:1-8)
- 2 บุตรสาวบุญธรรมที่กลายเป็นโสเภณี (16:1-63)
- 3 นกอินทรี 2 ตัว (17:1-21)
- 4 กิ่งอ่อน (17:22-24)

5 แม่สิงโตกับลูก ๆ ของมัน (19:1-9)

6 หญิงโสเภณี 2 คนซึ่งเป็นพี่น้องกัน (23:1-49)

ง นิमितของเอเสเคียลถึงเรื่องพระวิหาร (8:1-11:25)

1 พวกอิสราเอลละทิ้งพระเจ้า

ก เอเสเคียลเห็นนิมิตของกรุงเยรูซาเล็ม (8:1-6)

ข เอเสเคียลเห็นพวกผู้ใหญ่แห่งวงศ์วานอิสราเอล 70 คนนมัสการรูปเคารพในพระวิหาร (8:7-12)

ค เอเสเคียลเห็นผู้หญิงนั่งร้องไห้อาลัยเจ้าพ่อทัมมูส (พระของบาบิโลน) (8:13-14)

ง เอเสเคียลเห็นผู้ชาย 25 คนนมัสการดวงอาทิตย์ (8:15-18)

จ เอเสเคียลเป็นทาสวรรค์ 6 องค์ถือดาบพร้อมที่จะพิพากษาลงโทษชาวอิสราเอล (9:1-11)

2 พระเจ้าละทิ้งพวกอิสราเอล

ก สง่าราศีของพระเจ้าอยู่เหนือเศรฐ (9:3)

ข สง่าราศีของพระเจ้าขึ้นไปจากเศรฐ ไปยังธรณีประตูพระนิเวศ (10:4)

ค ต่อมา สง่าราศีของพระเจ้าไปอยู่ที่ประตูด้านตะวันออก (10:18-19)

ง ต่อมา สง่าราศีของพระเจ้าไปสถิตอยู่บนภูเขาซึ่งอยู่ทางด้านตะวันออกของนครนั้น (คือภูเขามะกอกเทศ) (11:23)

3 การว่ากล่าวพวกศัตรูของพระเจ้า (25:1--32:32; 35:1-15)

ก ชาวอัมโมน (25:1-7) ความบาปของพวกอัมโมนคือการเยาะเย้ยพระวิหารและการเยาะเย้ยชาวยูดาห์ (พคค 2:15)

ข ชาวโมอับ (25:8-11) ความบาปของพวกเขาคือเขาถือว่าพระเยโฮวาห์เป็นเพียงแต่พระธรรมดา

ค ชาวเอโดม (25:12-14; 35:1-15) ความบาปของพวกเขาคือเขาได้ฆ่าคนยูดาห์ในตอนที่ยิวดาหนีไปบิโรธ ประเทศยูดาห์ (35:5)

ง ชาวฟีลิสเตีย (25:15-17) ความบาปของพวกเขาคือเขาได้กระทำอย่างแก้แค้น ด้วยใจคิดร้ายหมายทำลายชาวยูดาห์ในตอนที่ยิวดาหนีไปบิโรธ ประเทศยูดาห์

จ เมืองไทระ (26:1--28:19)

1 กษัตริย์แห่งเมืองไทระ คือ เอธิบฮาล ที่ 2 ซึ่งอ้างว่าเขาเป็นพระเจ้า และว่าเขาฉลาดกว่าดาเนียล (28:2-3)

- 2 ความบาปของเมืองไทรธ
ก เมืองนี้มีความชื่นชมยินดีเนื่องด้วยการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม (26:2)
ข เมืองนี้สนใจแต่ทรัพย์สมบัติและการทำมาหากิน (27:4-25)
- 3 การลงโทษเมืองไทรธ เมืองไทรธได้แบ่งเป็นสองแห่ง แห่งหนึ่งอยู่ริมทะเลทางทิศเหนือ จากกรุงเยรูซาเล็มประมาณ 100 กิโลเมตร อีกแห่งหนึ่งอยู่ที่เกาะประมาณ 1 กิโลเมตร จากชายทะเล ในสมัยของเอเสเคียล เมืองไทรธได้กบฏต่อกรุงบาบิโลน
ก หลายประเทศจะมาต่อสู้กับเมืองไทรธ (26:3)
ข เมืองไทรธจะถูกทำลายเสีย (26:4-5)
ค เมืองไทรธจะว่างเปล่าตลอดไป (26:20-21)
- 4 อำนาจของเมืองไทรธ (28:11-19)
ก อำนาจของเมืองไทรธมาจากชาตาน (28:11-19)
ข ลักษณะของชาตาน
 - 1 เต็มด้วยสติปัญญา และมีความงามอย่างพร้อมสรรพ (28:12)
 - 2 เคยอยู่ในเอเดน (28:13)
 - 3 ประดับกายด้วยพลอยอันวิเศษต่าง ๆ (28:13)
 - 4 มีรามะนาและบี (28:13)
 - 5 เป็นครูบผู้พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้ (28:14)
 - 6 ความเย่อหยิ่ง (28:15, 17)
- ค เมืองไซดอน (28:20-24)
 - 1 ชาวเมืองนี้โหดร้ายจนกระทั่งพระเจ้าเปรียบเทียบเขากับหนามย้อยที่ทิ่มแทงและหนามใหญ่ที่ยอก (28:24)
 - 2 เมืองนี้ถูกทำลายด้วยโรครระบาดและพวกศัตรู คำพยากรณ์นี้สำเร็จในปีก่อน ค.ศ. 351 เมื่อชาวเปอร์เซียมาเผาเมืองนี้ (28:23)
- ช ชาวอียิปต์ (29:1--32:32)
 - 1 การลงโทษโดยเนบูคัดเนสซาร์
 - ก ความบาปของอียิปต์คือความเย่อหยิ่ง (29:3)
 - ข เอเสเคียลพยากรณ์ว่าพระเจ้าจะลงโทษฟาโรห์ พลเมือง และสัตว์ต่าง ๆ (29:8-12)

- ค ในบทที่ 31 อียิปต์เปรียบได้กับไม้สนสีดาร์ในเลบานอนซึ่งสูงกว่าต้นไม้อื่น ๆ แต่ต้นไม้เต็มไปด้วยความเย่อหยิ่ง เพราะฉะนั้นพระเจ้าสั่งชาวบาบิโลนให้ตัดทิ้งเสีย (31:1-14)
 - ง เอเสเคียลบอกเราว่า เนบูกัดเนสซาร์ชนะประเทศอียิปต์เพื่อจะได้ทรัพย์สมบัติของประเทศนั้นสำหรับทหารของเนบูกัดเนสซาร์ (29:17-20)
 - จ อียิปต์จะรกร้างเป็นเวลา 40 ปี (29:9, 11-12)
 - ฉ เมื่อ 40 ปีนั้นเสร็จแล้ว อียิปต์จะกลับมาเป็นประเทศอีก แต่จะมีอำนาจน้อยกว่าประเทศอื่น ๆ (29:13-15)
 - ช อิสราเอลจะไม่วางใจในอียิปต์ต่อไปอีก (29:16)
- 2 การลงโทษในอนาคต (30:1-19)
- ก ถึงแม้ว่าชื่อของเนบูกัดเนสซาร์อยู่ในข้อ 10 ยังมีหลายคนคิดว่าการทำลายนี้จะสำเร็จในสมัยความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง (7 ปี)
 - ข คาเนียลพยากรณ์ว่าอียิปต์จะถูกทำลายในสมัยความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง (7 ปี) (คณล 11:40-43)

4 การเปิดเผยถึงผู้เลี้ยงอันดีของพระเจ้า คือพระเยซูคริสต์ (34)

- ก ผู้เลี้ยงปลอมหลายคน
 - 1 เขาเลี้ยงตัวเองแทนลูกแกะ (34:1-3)
 - 2 เขาไม่บำรุงรักษาฝูงแกะ (34:4)
 - 3 แกะกระจัดกระจายไปเพราะไม่มีผู้เลี้ยง (34:5)
 - 4 แกะนั้นกลายเป็นอาหารแก่สัตว์ป่าในทุ่งนา (34:5)
 - 5 ผู้เลี้ยงปลอมนั้นจะถูกลงโทษ (34:9-10)
- ข ผู้เลี้ยงอันดีองค์เดียว (สดด 23; ยน 10:11; ฮบ 13:20; 1 ปต 5:4)
 - 1 พระองค์จะแสวงหาฝูงแกะที่หลงหายไป (34:11)
 - 2 พระองค์จะช่วยฝูงแกะให้พ้นจากสถานที่ที่อันตราย (34:12)
 - 3 พระองค์จะรวบรวมฝูงแกะจากหลาย ๆ ประเทศ (34:13)
 - 4 พระองค์จะเลี้ยงฝูงแกะบนภูเขาแห่งอิสราเอล (34:14)
 - 5 พระองค์จะให้ฝูงแกะพักผ่อน (34:15)
 - 6 พระองค์จะทรงบำรุงรักษาฝูงแกะนั้น (34:16)

- 7 พระองค์จะให้ดาวิดเป็นผู้เลี้ยงของเขา (34:23-24; 37:24; ยรม 30:9; ฮชย 3:5)
- 8 พระองค์จะทำสัญญาไมตรีเป็นนิตย์กับพวกเขา (34:25)
- 9 พระองค์จะให้เขาอยู่อย่างปลอดภัย (34:25-28)

5 การรวบรวมประเทศของพระเจ้า คือประเทศอิสราเอล (36-37)

ก ความจำเป็นแห่งการรวบรวมนี้ เพราะเหตุว่าอิสราเอลเคยถูกกระจัดกระจายเนื่องด้วยความบาปของเขา (36:17-19)

ข ต้นเหตุแห่งการรวบรวมนี้

1 ทำให้พวกต่างประเทศที่เคยเยาะเย้ยอิสราเอลมีความละอาย (36:1-7)

2 เพื่อถวายเกียรติยศแด่พระนามของพระเจ้า (36:20-23, 32)

ค นิमितเนื่องด้วยการรวบรวมนี้ (37:1-14)

1 เอสเคียลพยากรณ์ต่อหุบเขาที่เต็มไปด้วยกระดูก (37:1-6)

2 พวกกระดูกนั้นก็ติดต่อกัน (37:7)

3 ต่อมาพวกเอ็นและเนื้อก็เกิดขึ้น (37:8)

4 ต่อมาวิญญาณก็เข้าไปในศพเหล่านั้น (37:9-10)

ง เครื่องหมายแห่งการรวบรวมนี้ (37:15-22)

1 พระเจ้าสั่งเอสเคียลให้จารึกคำเหล่านี้ไว้บนไม้สองอัน (37:15-16)

ก ไม้อันแรกมีชื่อว่า "สำหรับยูดาห์ และสำหรับชนอิสราเอลที่สังกัดกับยูดาห์"

ข ไม้อันที่สองมีชื่อว่า "สำหรับโยเซฟ ไม้ของเอฟราอิม และวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น ที่สังกัดกับโยเซฟ"

2 แล้วสั่งว่าให้เอาไม้ทั้งสองนั้นมารวมกันเข้าเป็นไม้อันเดียวกัน แสดงว่าพระเจ้าจะให้อิสราเอลกับยูดาห์รวบรวมกันเป็นประเทศอันเดียวกันอีก (37:17-20)

จ ผลแห่งการรวบรวมนี้

1 จะเป็นพลไพร่ของพระเจ้าอีกครั้ง (36:28; 37:27)

2 พระเจ้าจะเอาน้ำอันสะอาดพรหมพวกเขา (36:25, 29, 33) นี้เปรียบได้กับพิธีประพรมด้วยน้ำสะอาด (กตว 19:17-19)

3 จะรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้สถิต (36:27; 37:14)

4 จะได้จิตใจและจิตวิญญาณใหม่ (36:26)

5 พระวิหารจะอยู่ในท่ามกลางพวกเขา (37:26, 28)

- 6 คาวิดจะเป็นกษัตริย์ของพวกเขา (37:24)
- 7 จะไม่ถูกน่านาประเทศนินทาต่อไป (36:30)
- 8 จะมีอาหารบริบูรณ์ (36:29-30, 34-35; อสย 35:1-2; 55:13; ศคย 8:12)
- 9 ให้มีพลเมืองมากขึ้น เฉพาะในกรุงเยรูซาเล็ม (36:38)
- 10 จะอยู่ที่แผ่นดินนั้นตลอดไปเป็นนิตย์ (37:25)

6 การแสดงพระพิโรธของพระเจ้า โดยใช้ประเทศรัสเซีย (38-39)

ในสองบทนี้ เอเสเคียลอธิบายว่าในเวลาสุดท้าย ประเทศหนึ่งที่อยู่ทางทิศเหนือจากประเทศอิสราเอล จะบุกกรุกประเทศอิสราเอล

- ก ประเทศที่บุกกรุกประเทศอิสราเอล ดูเหมือนว่าจะต้องเป็นประเทศรัสเซีย คือ โกก (ผู้นำของรัสเซีย) มาโกก (รัสเซีย) เมเชค (มอสโคว์) ทูบัล (Tobolsk - โทบอลล์) (38:2)
- ข ประเทศที่เป็นพันธมิตรกับประเทศรัสเซีย คือ เปอร์เซีย (อิหร่าน) เอธิโอเปีย พุด (ลิเบีย) โกเมอร์ (โปแลนด์ และเยอรมัน) โทการมาห์ (ตุรกี) (38:5-6)

ค เหตุที่บุกกรุกประเทศอิสราเอล เพื่อได้ทรัพย์สมบัติของประเทศนั้น (38:11-12)

ง การทำลายพวกที่บุกกรุกประเทศอิสราเอล พระเจ้าจะทรงทำลายประเทศเหล่านี้ด้วย

- 1 แผ่นดินไหว (38:17-20)
- 2 ความสับสนของทหารรัสเซีย (38:21)
- 3 โรคระบาด (38:22)
- 4 ภัยพิบัติต่าง ๆ (38:22; 39:6)

จ ผลแห่งการบุกกรุกประเทศอิสราเอล

- 1 83 % ของทหารรัสเซียจะตาย (39:2)
- 2 ผุ่งสัตว์จะกินศพของพวกทหารรัสเซีย (39:4, 17-20) ผุ่งสัตว์จะกินศพของพวกทหารหลังจากการสู้รบที่อารมาเกดโดนเช่นกัน (วว 19:17-18; มธ 24:28)
- 3 จะใช้เวลา 7 เดือนสำหรับการฝังศพเหล่านี้ (39:11-15)
- 4 จะใช้เวลา 7 ปีสำหรับการทำลายอาวุธของเขา (39:9-10)

7 การแสดงสง่าราศีของพระเจ้าที่พระวิหาร (ในระยะเวลา 1000 ปี) (40-48)

ก ขนาดของพระวิหาร (40:1--42:20; 46:21-24)

- ข เป้าหมายของพระวิหาร
- 1 ให้เป็นที่สถิตของสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ (43:1-6; 44:4)
 - 2 ให้เป็นที่สถิตของพระเจ้า (43:7)
- ค พวกปุโรหิตแห่งพระวิหาร (44:5-31) พวกเขาที่เป็นบุตรชายของศาโคกจะปรนนิบัติอยู่ในพระวิหาร (40:46; 43:19; 44:15; 48:11)
- ง เจ้านายแห่งพระวิหาร (44:1-3; 45:7-8, 17; 46:1-20) เอสเกียลพูดถึงเจ้านาย 17 ครั้ง เจ้านายคนนี้ได้เป็นพระเยซู เพราะว่าเจ้านายได้ถวายเครื่องบูชาสำหรับตัวเอง (45:22) และมีลูก ๆ (46:16)
- จ สิ่งแปลกประหลาดแห่งพระวิหารนี้
- 1 ไม่มีฝ้าม่าน
 - 2 ไม่มีโต๊ะสำหรับขนมปังหน้าพระพักตร์
 - 3 ไม่มีคันประทีป
 - 4 ไม่มีหีบสัญญาไมตรี
 - 5 ประตูทิศตะวันออกจะปิดอยู่
- ฉ เครื่องถวายแห่งพระวิหารนี้ (อสย 56:6-7; 60:7; ศคย 14:16-21; ยรม 33:18) เครื่องถวายเหล่านี้แสดงว่า (46:1-15)
- 1 ให้เป็นที่ระลึกถึงการบังเกิดใหม่
 - 2 ให้เป็นที่ระลึกถึงค่าอันสูงแห่งความรอดของเรา
 - 3 ให้เป็นที่ระลึกถึงความผิดบาป
 - 4 ให้เป็นที่ระลึกถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้า
- ช แม่น้ำแห่งพระวิหารนี้ (47:1-12)
- 1 แหล่งแห่งแม่น้ำนี้ คือไหลออกมาใต้พระวิหาร (47:1)
 - 2 ปลายทางแห่งแม่น้ำนี้ คือทะเลตาย (47:6-8, 12)
 - 3 แร่งแห่งแม่น้ำนี้ (47:3-5)
- ซ สง่าราศีแห่งพระวิหารนี้ (43:1-5)

ฉ เมืองแห่งพระวิหารนี้

- 1 กรุงเยรูซาเล็มจะเป็นศูนย์สำหรับการนมัสการพระเจ้า (ศคย 14:9-11; อสย 2:2-3)
- 2 ขนาดของกรุงนี้ (48:35) ประมาณ 8 กิโลเมตรในเส้นรอบวง ในสมัยของพระเยซู กรุง
นั้นประมาณ 6.5 กิโลเมตรในเส้นรอบวง
- 3 ชื่อของกรุงนี้คือ เยโฮวาท์ซามา แปลว่า พระเยโฮวาท์สถิตที่นั่น (48:35)